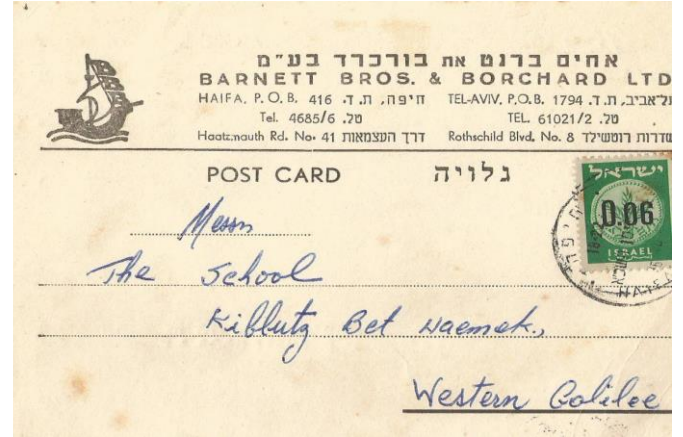
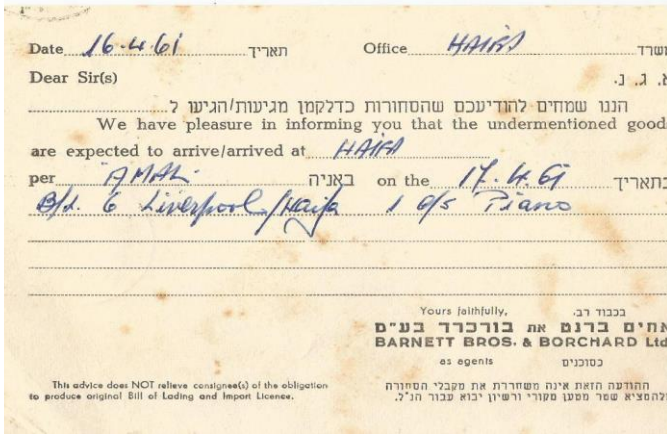

היו זמנים... בלדה לפסנתר ציוני

ב 17 אפריל 1961 בית הספר של בית העמק קיבל הודעה שהגיע עבורו פסנתר על אוניית "עמל", מתנה מהקהילה היהודית/ציונית באנגליה ונא לבוא ולקחת אותו.

הפסנתר עמד בכל מיני מקומות למשך השנים ובעיקר בחדר המוזיקה, היום הסטודיו של זהר פלקס, שם למדו דורות של ילדי הקיבוץ לנגן, גם בהדרכתה של שושנה ארבר.

וריקו, זאב אבן ז"ל, היה מלווה את פרדי בליץ, אבא של גדעון, נועה ותמרי, בגינתו על הכינור, ושושנה הגישה קונצרטים וניגנה עליו בכל בר מצווה, חג ומסיבה במשך שנים.

עם סגירת חדר המוזיקה הפסנתר עבר ממקום למקום, לא מקוון וגם לא מנוגן. היום הוא עומד, לאחר שישים שנה, נשכח ועזוב במקלט "חרוב".

